

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

IZNĀK TRĪSREIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 10 (1899)

Trešdien, 1957. g. 23. janvārī

13. gads

AR JAUNU ROSMI DARBĀ!

Visos mūsu republikas rajonos un kolchozos izskanējis Latvijas PSR jauno lauksaimniecības pirmrindnieku salidojuma delegātu aicinājums. Viņi aicina visus lauku jauniešus ievākt savu kolchozu laukos vēl raženāku graudu birumu, izkopt vēl produktīvākus ganāmpulkus. Izslaukt no govs vidēji 2500 kg piena, panākt katra jaunlopa dzīvsvara pieaugumu dienā 500 g, no katras sīvēnu mātes iegūt 20 sīvēnu—tāds ir viņu aicinājums visiem kolchozu jaunajiem lopkopjiem. Atsaucieties šim aicinājumam, sasniegt minētos rādītājus—tas ir ikviena rajona kolchoza jaunā lopkopja goda pienākums.

Republikas jauno lauksaimniecības pirmrindnieku salidojumā piedalījās kolchozu „Latvijas strēlnieks” un „Imanta” jaunās lopkopes Alma Andersons un Mirdza Strautmane. Viņu sasniegumi aizvadītajā lopkopības gadā liecina, ka jaunības degsmi un darba mīlestība ir pa spēkam veikt lielu darbu.

Nav šaubu, ka jauno lauksaimniecības pirmrindnieku aicinājums no jauna izraisīs kolchozos sacensības dzīvinošo rosmi. Protams, tas nenotiks pašplūsmas ceļā. Par to pirmām kārtām jā rūpējas komjaunatnes organizācijas. Lopkopībā pašreiz iestāties atbildīgs posms. Kā izdosies saglabāt un kāpināt izslaukumus ziemas mēnešos, no tā lielā mērā būs atkarīgi visa gada rezultāti un līdz ar to aicinājumā ierakstīto rādītāju izpilde. Tāpēc komjaunatnes organizāciju vissvarīgākais uzdevums lopkopībā nepieļaut izslaukumu samazināšanos. Lopbarības iepriekšējai sagatavošanai, labai kārtībai novietnēs, precīzai produkcijas uzskaitē—tam visam jābūt komjauniešu uzmanības centrā. Ierosme un iniciatīva, deģme un aizrautība, lūk, kas noteiks panākumus šajā darbā.

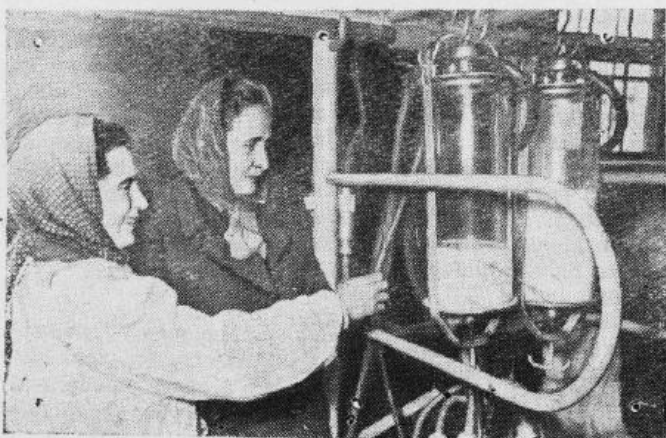
Pēdējos mēnešos izslaukumi samazinājušies kolchozā „Jaunā gvardē”, Ēdoles ciema Mičurina vārdā nosauktajā, Lēpina vārdā nosauktajā lauksaimniecības artelī. Visos trijos kolchozos ir komjaunatnes organizācijas, bet neviena no tām neizrāda vajadzīgās rūpes par lopkopību. Republikas jauno lopkopju aicinājumam jāizkustina arī šīs komjaunatnes organizācijas no vienaldzības.

Komjaunatnes pirmorganizācijām jāuzņemamas gādība par platību izraudzīšanu kultivētajām ganībām, par to iekārtošanu un kopšanu.

Iegūt krietni augstākas ražas nekā pērn—par tāda uzdevuma izpildi šogad sacentīsies jaunie laukopji. Panākumus izšķirs tas, cik bagātīgu mēsojumu saņems lauki. Sagādāt pietiekamā daudzumā vietējo mēsojumu, lūk, uz ko pašreiz jākoncentrē jauno mehanizatoru un laukopju spēki.

Komjaunieši un jaunieši, ar jaunu rosmi darbā un cīņā par jauniem panākumiem!

Labus darba panākumus pagājušajā lopkopības gadā guva Līvovas apgabala Viņņicas rajona Staļina vārdā nosauktā kolchoza lopkopji. Vidēji no katras slaucamās govs izslauca 3000 kg piena, kas ir par 1200 kg vairāk nekā 1955. gadā.

Attēlā: slaukšanas zālē labākā slaucēja A. M. Lučkeļņa (pa kreisi), kas no katras govs gadā izslauca 4117 kg piena, iepazīstina ar savu darba pieredzi slaucēju M. J. Kicu.

Saistības pārsniegtas

Pagājušajā gadā kolchoza „Grauds” laukopji savās saistībās apņēmās no katra graudaugu sējuma hektara iegūt pa 10 cent graudu. Šodien kolchozā izkulti graudaugi no visas 341 ha platības, un rezultāti ir iepriecinoši. Vīrs plāna izkults vairāk nekā 10 t graudu, bet, salīdzinot ar 1955. gadu, graudaugu raža palielinājusies par 720 centneriem. Vislabākais birums bija no vasaras kviešiem. Brigadiera Roberta Inovska vadītās otrās brigades ļaudis no 22 ha kviešu sējuma platības izkūla pa 12,5 cent, bet no sēklas laukiem vairāk nekā 20 centnerus. Vidējā kolchoza kviešu raža 57 ha kopplatībā bija 12,1 cent no ha. Labi kolchozā bija padevušies arī mieži. To audzēšanā vislabākos panākumus guva Eduarda Genera vadītās pirmās laukopības brigades kolchoznieki. Viņi no sēklas laukiem 3 ha platībā ieguva teicamu ražu—25 cent no ha, bet no 27 hektaru platības pa 15 centneriem no ha.

Pateicoties labai ražai, kolchozs nodrošinājās ar spēkbarību sabiedrisko ganāmpulku, un kolchoznieki uz izstrādes dienu saņēms pa 1 kg graudu vairāk nekā plānots.

Pašreiz ir atbērta nākošā pavasara sējai plānoto 300 centneru vietā 338 centneri graudaugu sēkla, un laukopji steigž to novest līdz izsējas kondīcijai.

A. Sudrabs

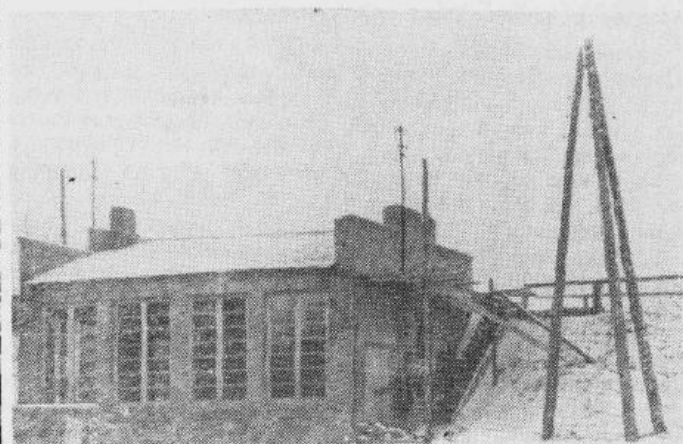
Kolchozā iestājas jauni biedri

No gada gadā lauksaimniecības artelis „Imanta” gūst aizvien labākus panākumus visās saimniecības nozarēs. Pateicoties tam, aug arī kolchoznieku rindas. Tā tikai pagājušajā gadā kolchozā uzņēma 26 jaunus biedrus. Kolchozā viņiem ierādīja dzīvokļus un deva iespēju strādāt jebkurā saimniecības nozarē. Tā Elza Celma un Mirdza Strautmane izvirzījās kolchoza labāko cūkkopju vidū. Čakli strādā arī Jānis Ruķis ar sievu. Viņi, strādājot par zirgkopjiem, abi pagājušā gada 10 mēnešos izpelnījuši 869 izstrādes dienas. Adolfs Rāzevskis laukopības brigādē sāka strādāt tikai aprīlī, bet līdz 1. janvārim izstrādājis 340 izstrādes dienas.

Kolchozā iestājušies un raženi strādā arī no Padomju Armijas demobilizējušies jaunieši Gunars Ābolkalns, Arnolds Bergholds un Miķelis Putniņš.

A. Jansons

Gaiši mirdz elektriskās spuldzes

Attēlā: kolchoza „Cīņa” jaunceltā elektrostacija.

Vēl pavisam nesen kolchoza „Cīņa” ļaudis par nelielo „Bebrupīti” izteicās diezgan kritiski: „Tāds grāvis jau vien ir...”

Bet kad upītes krastos sāka rosīties projektētāji, plānojot nākamās kolchoza elektrostacijas būvi, viens otrs atklāti pazobojās:

„Puikas dzirnaviņas gan varētu uztaisīt, kur nu tik maz ūdens turbīnu pagriezīs”.

Tāču zobgali pārrēķinājās. Pagājušajā gadā upes krastos pie jaunās liellopu novietnes sāka strādāt celtnieku brigāde. Ar skrepera palīdzību no upes krastiem zemi sastūma aizsprostam, izveidojot krietnu ūdens krātuvi. Pilnā sparā ritēja arī spēkstacijas ēkas celtniecība. Vērojot, cik ātri pārmainījās „Bebrupīte” jaunceltnes vietā, pat visneticīgākie galvas vien pagrozīja, sak, ja tā, tad kaut kas iznāks gan...

Protams, kā jau to paredzēja lielam lielam kolchoznieku vairākums, spēkstaciju uzcēla. Tagad jau ilgāku laiku tās pašas necīgās upītes ūdens griež turbinu, ražo elektrisko strāvu. Kaut arī spēkstacijas jauda—25 kw nespēs nākotnē pilnīgi apmierināt kolchoza vajadzības, tomēr pirmais solis arteļa elektrifikācijā sekmiņīgi sperts. Zemsprieguma līnija vien izbūvēta 6,4 km garumā, bet ap 4 km kopgarumā vēl paredzēts izbūvēt. Paš-

reiz elektriskā strāva apgaissim 11 kolchoznieku dzīvojamās mājas. Pavisam iekārtoti ap 200 degpunktus. Agrāk kokapstrādes darbnīcā mašīnas darbināja iekšdedzes dzinējs.

„Tīrais negals ar to bija”, atceras būvbrigades ļaudis.

„Aukstā laikā nevarēja „pielaist”, vasarā atkal karsa. Kas nekait tagad—pagriez tikai slēdzi un... ēvelmašina vai zāģis svilpdams griežas.”

Jā, galdnieku darbnīca daudz ieguvusi no jaunās elektrostacijas!

Kolchozniekiem ir arī savi nākotnes nodomi kolchoza elektrifikācijā.

„Jaunajā cūku novietnē pašreiz sakņu mazgātāju griež cūkkopes ar rokām”, saka kolchoza priekšsēdētāja b. Bikšone. „Drīzumā elektromotori darbinās ne tikai sakņu mazgātāju, bet arī kartupeļu un biešu sasmalcinātāju. Lopu fermām nepieciešamos miltus samalsim pašu dzirnavās, un tās arī darbinās elektrība. Pielietosim arī elektriskos slaukšanas aparatus govju slaukšanā.”

Nākotnē elektrisko strāvu saņems arī no jaunizbūvētās augstsprieguma līnijas Brocēni—Ventspils. Tad būs iespējama visa kolchoza elektrifikācija.

R. Līdumleks

Jauna kopmītne mehanizatoriem

Netālu no Kabiles MTS mehaniskās darbnīcas paceļas jauna divstāvu ēka—tā jaunā kopmītne mehanizatoriem. Pašreiz tur rit spraigs darbs. Apmetuma vietā sienas nosedz ar regipsa plāksnēm, kādēļ darbs veicas daudz ātrāk. Apakšējā stāvā

jau iestikloti logi un klāj grīdas.

Jaunajā kopmītne būs ērtas istabas 50 mehanizatoriem, sarkanais stūrītis, dušas un citas telpas.

—Jaunceltni nodosim ekspluatācijā pēc diviem mēnešiem, — saka celtnieki.

A. Akots

Kompleksās noliktavas būvlaukumā

Attēlā: kompleksās noliktavas būvniecība.

Lai arī cik jocīgi tas izklausītos, patērētāju biedrību savienības noliktavas izkaisītas gandrīz vai pa visu Kuldīgu — tieši 22 vietās. Tādēļ neviens vien ar prieku uzņemas zīpu, ka beidzot cels jaunu — kompleksu noliktavu.

...Lūk, esam jaunās noliktavas būvlaukumā. Aiz lielās divstāvu celtnes, kur darbi vēl rit pilnā sparā, jau paceļas izbūvētā degvielas noliktava ar lielām cisternām, taras noliktava un kurināmā šķūnis.

„Noliktava būs ar 1800 kbm izmantojamo tilpumu,” paskaidro desmitnieks b. Osis. „Tajā būs vairākas telpas: kantoris, ekspedīcija, personāla istaba un noliktavas palīmeri, gataviem apģērbiem, apaviem, saimniecības precēm, manufakturai. Pirmo stāvu ar otro savienos kāpnes un lifts”.

Līdzās galvenajai noliktavai, kas būvēta no ķieģeļiem, slejas otra — koka celtnes, kura domāta dzelzs precēm. Arī tur rosīgi strādā celtnieki. Namdara Viktora Dreimaņa vadībā četri cilvēki četrās dienās izbūvēja koka mājas karkasu, līdz ar to veicot darbu divas reizes ātrāk nekā plānā paredzēts. Labi strādā arī mūrnieki. Jēkabs Reimānis savu dienas uzdevumu regulāri izpilda par 180 procentiem. No viņa daudz neatpaliek Kārlis Vecvagars. Arī viņš savu uzdevumu nereti izpilda par vairāk kā 150 procentiem. Palīgstrādnieks Jānis Polikovs uzdevumu pārsniedz par 30 procentiem. Celtnieku darba rosme arī pilnīgi saprotama; otrajā ceturksnī taču paredzēts nodot lietošanā noliktavu un saldētavu 120 kbm lielu. Pēdējā ne mazāk vajadzīga kā galvenā

noliktava, lai pārtikas produktus, alu un limonādi patērētāji varētu vienmēr saņemt svaigus.

„Nav jau mums diez kādu mehānismu būvdarbu ātrākai veikšanai”, saka desmitnieks b. Osis, „taču daudz darba atvieglo arī vienkāršais celtnis „Pionieris”. Ar to viegli pārvietojam būvmateriālus otrajā stāvā. Pēc brigādiera b. Jērica priekšlikuma betona masu no apakšas uz otro stāvu ar celtni palīdzību pārvieto sausā veidā. Tikai pašā darba vietā to sajauc ar ūdeni lietošanai. Līdz ar to ietaupām materiālus un novērš sagatavotās betona masas sasalušanu aukstā laikā”.

Celtnieki paši izgatavoja arī betona pārsedzes otrajam noliktavas stāvam. Kalšanas darbus nevainojami izpilda patērētāju biedrības kalējs b. Švīgeris, bet logus un durvis jau gatavo Remontu un celtniecības kantoris.

Ko bez labākas preču uzglabāšanas vēl dos jaunā noliktava? Uz šo jautājumu vis-skaidrāk atbild patērētāju biedrību savienības priekšsēdētājs b. Gulbinskis.

„Tikko saņemsim noliktavu, atbrīvosim ap 1300 kbm lielu telpu platību pilsētas izpildu komitejai. Lielā daļā varēs iekārtot dzīvokļus. Bez tam uz pusi samazināsies noliktavu pārziņu skaits, atbrīvosies citiem darbiem trīs sargi, uzlabosies krāvēju darbs”.

R. Rītums

Jau tagad jāsagādā organiskais mēslojums un kaļķi lopbarības sakņu laukiem

Lopkopības produktivitātes pamatā ir vispusīga lopbarības bāze, kurā ievērojami vietai jābūt sulīgai barībai un tanī skaitā — lopbarības sakņaugiem. Lopbarības sakņaugi ir viens no labākajiem sulīgās barības veidiem ziemas periodā, jo tos var izbarot visiem mājdzīvniekiem, īpaši sakņaugi nepieciešami jaunlopiem. Sakņaugi labvēlīgi ietekmē visu mājdzīvnieku veselību, veicina ēstgribu un labāku rupjās barības izmantošanu.

Svarīgi sagādāt lopiem visu kulturu sakņaugus: bietes, kāļus, turnepšus un burkānus.

Lai izaudzētu bagātus sakņaugu ražas, augsne bagātīgi jāmēslo ar organiskiem un mineralmēsliem un skābās augsnes jākaļķo. Paredzētiem sakņaugu laukiem, kam organiskais mēslojums nav dots rudenī, tas noteikti jāpiegādā ziemā.

Pēc vairākgadīgiem izmēģinājumiem un novērojumiem Lejaskurzemes izmēģinājumu stacijā, 25—40 t uz ha liels organiskais mēslojums vien ceļ sakņu ražas par apmēram 200 cnt no ha. Ar mineralmēslojumu vien, pat ar lielām devām, nevar sasniegt izcili augstas sakņaugu ražas, bet tas panākams, dodot tos kopā ar organisko mēslojumu.

Leņingradas izmēģinājumu stacijā (Leņingradas apgabālā) ieguva lopbarības kāļu ražu

bez kūtsmēslojuma 212 cnt no ha, bet dodot 36 t kūtsmēslu uz ha — 421 cnt, tas ir, divas reizes vairāk. Mineralmēslojums abos gadījumos bija vienāds. Ar izmēģinājumiem ir noskaidrots, ka caurmērā katra tonna kūtsmēslu dod sakņu ražas pieaugumu apmēram 5—7 cnt un vairāk uz hektāra. Augsnes uzlabošanai ar kaļķošanu ir liela nozīme to kultūru audzēšanā, kuras nepanes skābas augsnes un tai skaitā lopbarības bietes.

Novēršot augsnes skābumu ar kaļķošanu, uzlabo augsnes sīkbutu „dzīvi”, struktūru, tās fizikālās īpašības.

Stipri skābās augsnēs lopbarības bietes attīstās vāji un tās ļoti bieži nīkulo un iet bojā no tā sauktās melnkājas slimības.

Kāļi un turnepši ir mazāk jūtīgi un padodas diezgan labi arī skābās augsnēs. Pēc Lejaskurzemes izmēģinājumu stācijas pētījumu rezultātiem viens centners dedzināto kaļķu ir devis caurmērā no 5—10 cnt biešu sakņu ražas pieaugumu uz ha un dažreiz arī vairāk. Tā kā mūsu rajona augsnes ir visumā skābas, tad to kaļķošanai jāvēlta nopietna vērība.

Organiskais mēslojums sakņaugu laukiem jāizved ziemā ap 30—40 t uz vienu ha, labi sadalījušos, īsu kūtsmēslu vei-

dā, vai arī kūdras—kūtsmēslu komposts.

Kaļķošanas materiāli ir saldūdens kaļķi (avotkaļķi, ezerkaļķi), dedzinātie kaļķi, filtrkaļķi un citi.

Vispirmā kārtā jāizmanto kaļķošanas materiāli, kas atrodas kaļķošanas vietas tuvumā. Kuldīgas rajons ir bagāts ar kaļķu atradnēm (reģistrētas 79 atradņu vietas). Saldūdens kaļķi (avotkaļķi un ezerkaļķi) atrodas seklāk vai dziļāk zemē un bieži ūdenī. Tas jāsarok un jāsamet kaudzēs, lai notek ūdens un ziemas ceļā jāizved uz kaļķojamiem laukiem. Saldūdens kaļķi, kas uzkrājušies nogāzēs, upju un strautu ielejās un ezeru malās, ir ogļskābie kaļķi. Šim kaļķošanas materiālam jāvēlta izcila vērība. Dedzinātie kaļķi ir augstvērtīgākais kaļķošanas materiāls un viegli izsējami.

Ir aprēķināts, ka vienas tonnas tīra ogļskābo kaļķu vietā jāņem 0,56 t dedzināto kaļķu. Lopbarības biešu laukiem jādod 2—3 t uz 1 ha dedzināto kaļķu vai divreiz lielākā daudzumā saldūdens kaļķi.

Ja apgādāsim ar bagātīgu mēslojumu un skābās augsnes kaļķosim, tad būsīm likuši savlaicīgi pamatu augstu sakņaugu ražu iegūšanai. Tāpēc par to jā rūpējas jau šodien.

J. Ludīks,
Lejaskurzemes izmēģinājumu stācijas vec. zinātniskais līdzstrādnieks

Par audzināšanas temām

Nedaudz par pieklājību

Prieks un patika ir ikdienas darba gaitās tikties ar cilvēkiem, kuru izturēšanās pauz cietu pret tevi — cietu pret cilvēku.

Patikami ir redzēt un vērot jauniešus, kuriem nav svešas pieklājības normas satiekoties ar vecākiem cilvēkiem sabiedriskās vietās, transporta līdzekļos un arī uz ielas.

Ja dzīvē bieži vien gadās redzēt citādunepatīkamu ainu, tad jājautā — kāpēc? Kāpēc mums jānovēršas, redzot piedauzīgus skatus sarīkojumos, uz ielas, kāpēc ausis nereti ieskanas vārdi, kurus negribam atkārtot? Kāpēc tieši jaunatne ir tā, kura liek padomāt par izturēšanos un vārdu izvēli, satiekoties ar citiem cilvēkiem? Un jāatbild — mūsu pašu vaina. Vaina vecākiem, vaina skolai, vaina sabiedrībai. Par velti aizrādām, par maz prasību izvirzām jaunajam pilsonim.

Kad ievērojamam pedagogam Makarenko jautāts: „Kad sākt audzināt jauniešos morālās īpašības?” viņš atceicis: „Pēc iespējas agrāk”.

Morālo īpašību veidošanu bērns un negatīvo īpašību pārvarēšanu nevar atlikt uz vēlāku laiku. Sākot jau ar mūža pirmajiem gadiem, bērni jāradina darbam, jāradina būt patiesiem un godīgiem, jāmaca pieklājību.

Lūk, te vecākiem darba lauks. Vecāki ir pirmais audzinātājs, vadītājs mazajam pilsonim — paraugs tam. Viņu savstarpējās attiecības — ģimenes attiecības — bērnam paraugs. Stingras prasības un kontrole pret sevi un bērniem ir pamats labu paradumu ieviešanai. Vecāki bieži vien vainu atrod nevalā, darba steigā.

Skola dod bērniem ne tikai zināšanas, bet veido morālās īpašības, dod pareizu pasaulē uzskatu. Tātad skolai un ģimenei viens ceļš ejams. Ko rāda dzīve? Tieši to bērnu vecāki, kuri jau pirmskolas periodā veltījuši maz uzmanības audzināšanai, nav redzami skolā vecāku lektorijos, vecāku sapulcēs. Viņi nenāk rast kopēju ceļu grūtību pārvarēšanai, labu tikumu ieaudzīšanai. Viņi neturpina un nenostiprina skolā veiktos audzināšanas pasākumus, bet gan dažkārt ar savu nepareizo rīcību grauj skolas autoritāti. Šādas rīcības rezultātā, lūk, izauguši jaunieši, kam skolas sols par cietu, kam cepure par smagu, satiekot pazīstamu cilvēku, kaš pie kino kases pagrūž mazāko pie malas un pirmais papēms bijeti utt.

Preteja aina vērojama gadījumos, kur skolā un mājā vienotas prasības. Gaiši un nepiespiesti izskan vārdiņi „lūdzi” un „pateicos” no šo bērnu mutēm ikdienas gaitās skolā un mājā. Bērniem kļūst par paradumu daudz labu vārdu, cieņa pret cilvēku, lielu vai mazu. Tie ir jaunie padomju pilsoņi, jaunā maiņa, ko kopīgi veidojusi ģimene, skola.

Ko darīt skolai, ja vecāki nav atbalsts tai? Vienai veikt audzināšanas darbu tai grūti, jo bērni lielāko dienas daļu pavada ārpus skolas. Te sabiedrībai jāpalīdz nostiprināt labas iemaņas un apkarot ļauno. Visiem kopīgiem spēkiem jācinās ar negatīvo jauniešu vidi, lai mūsu jaunā audze izaugtu par īstiem padomju pilsoņiem.

M. Stanguta,
Kuldīgas I vidusskolas mācību daļas vadītāja

Katram kolchozam jā sagatavo ledus krājumi

Kolchozu vadošie darbinieki ne vienmēr ievēro, cik svarīga nozīme ir ledum, lai siltajos vasaras mēnešos varētu uzglabāt pienu, gaļu, ogas un citus produktus, kas ātri bojājas. Tāpēc daudzi kolchozi cieš lielus zaudējumus.

Lai novērstu pagājušo gadu kļūdas, kolchozu, kompleksu brigažu un lopu fermu vadītājiem jā rūpējas par savlaicīgu nepieciešamā ledus daudzuma sagatavošanu. Mūsu klimatiskajos apstākļos vislabākais laiks ledus sagatavošanai ir decembra beigās, janvāris un februāra pirmā puse. Ledus jāizžāģē pēc iespējas aukstākās dienās. Izžāģētie gabali blīvi jā sakrauj ledus pagrabos vai kaudzēs. Spraugas starp ledus gabaliem jāpiepilda ar sasmalcinātu ledu, lai tur nepaliktu gaisa.

Uzglabājot ledu kaudzēs, tas jānoklāj ar zāģu skaidām vai kūdras smelkni. Kaudze jākrauj vai nu kādas ēkas ziemeļu pusē, vai kādā citā ēnainā vietā. Tas dod iespēju novērst pārmērīgus ledus zudumus.

Ledus uzglabāšanu kaudzēs jau vairākus gadus praktizē Rīgas piena kombināts. Blīvi sakraujot sazāģēto ledu un labi izolējot to ar zāģu skaidām, kombināts savām vajadzībām uzglabā ledu visu vasaru.

Ja nav zāģu skaidu vai kūdras, ledus noseģšanai var izmantot salmus. Pirmā izolācijas kārtā pamatīgi jā noblīvē. Izolācijai jābūt apmēram 80—100 centimetrus biežai. Ledus no kaudzēm jāņem vai nu agri no rīta, vai vēl vakarā, kad ir viszemākā temperatūra, pie tam no kaudzes ziemeļu puses. Katru reizi pēc ledus izņemšanas atkal jā sakārto izolācijas segums.

Lai uzglabātu tonnu svaiga piena, gadā vajag caurmērā 1,2 kubikmetrus ledus, bet tonnu krējuma — 4 kubikmetrus un tonnu sviesta — 16 kubikmetrus.

Sagatavojot nepieciešamo daudzumu ledu, kolchozi varēs novērst zaudējumus, kas parasti rodas, uzglabājot produktus, kuri ātri bojājas, un it sevišķi pienu.

Agronoms N. Meņšikovs

Pilsētas izskatu nedrīkst kropļot

Cilvēki parasti vēlas savu tuvāko apkārtni redzēt tīru un skaistu. Tomēr gadās arī tādi, kas par tīrību un kārtību maz bēdā un sagādā pat citiem daudz nepatīkamu brīžu. Šiem netīrības un nekārtības cēloniem arī galvenokārt bija domāts Kuldīgas rajona Darbaļaužu deputātu padomes izpildu komitejas 1956. gada 6. jūlija lēmums Nr.152, kurā starp citu teikts: „Aizliegt govīs, cūkas, kazas, putnus un citus mājdzīvniekus turēt dzīvojamās ēkās, malkas šķūņos, māju pagrabos un dažāda veida pagaidu būdās”. Šajā lēmumā arī norādīts, ka līdz 1956. gada 1. decembrim jālikvidē visas pagaidu izbūvētas dažādas primitīvās būdas lopus turēšanai. Kontrolē par šī lēmuma izpildi uzlikta pilsētas izpildu komitejai, namu pārvaldniekiem, milicijai, valsts sanitārai inspekcijai un rajona galvenai veterinārai b. Radzei.

Drīz būs apritējuši divi mēneši, kopš minētās pagaidu būdas namu pagalmos bija jānojauc. Kāds tad ir stāvoklis šodien?

Ejot gar Ventmalu, mēs parasti priecājamies par skaisto skatu uz pilsētas parku, paviljonu, abām muzeja ēkām. Patīkams tagad ir arī Kirova ielas Nr. 2 nams. Taču atliek tikai skatu pamest no Ventas puses uz šo pagalmu, un patīkamā sajūta izaigst. Pie jaunizbūvētā malkas šķūņa kropļi piesienas kaut kādas būdas. Izrādas, ka tās bez atļaujas uzcēlušas pilsones Pavlova un Pereslavceva. Viņas neapmierinājas tikai ar būdu izbūvēšanu, bet izzāģē arī jaunajam malkas šķūnim sienu, lai būdām vajadzētu būvēt vienu sienu mazāk. Vai to zina 4. rajona namu pārvaldes pārvaldniece b. Laizāne? Zina. Viņa pat abas neapzinīgās pilsones brīdinājusi, rakstījusi ziņojumu rajona izpildu komitejas administratīvai komisijai. Tomēr viss palicis pa vecam. Iejaukusies nav ne pilsētas izpildu komiteja, ne milicija, ne sanitāri epidemioloģiskā stacija, ne rajona galvenā veterināre b. Radze. Un tā kuldīdnieki griboot negriboot redz šīs būdas, dažs meklē citu pastaigas vietu. Uz būdām skatīties arī daudzie ekskursanti, kas vasarā bieži apmeklē mūsu pilsētu un vispirms dodas uz Ventas krastu, lai redzētu Rumbu.

Dažas vecās būdas Leņina un Kārļa Marksa ielās nojauc 2. rajona namu pārvalde. Tomēr tā nav panākusi, lai izbeigtu dažu neapzinīgu cilvēku patvaļību, kas vēl joprojām turpina dažādu būdu izbūvi. Tā pilsonis Ješkevičs Leņina ielā 16 ceļ šķūbi un greizu garažu, kas neatbilst nekādiem noteikumiem.

Atliek tikai pastaigāt pa Ventspils, Pionieru, Traktoristu un daudzu citu ielu namu pagalmiem, lai pārliecinātos, ka arī 1. un citu namu pārvaldnieki nav daudz darījuši, lai neglītās, sanitāriem noteikumiem neatbilstošās būdas nojauktu. Pirms laba laika daļēji nodega ugunsdzēsēju malkas šķūnis starp Strautu un Raiņa ielām. Šķūņa paliekas nenojauc. Tagad, ejot pa Raiņa ielu, katram nepatīkami acis duras šīs pusnodeduša šķūņa. Ne pilsētas izpildu komitejas, ne 5. rajona namu pārvaldes darbiniekiem nav ienācis prātā, ka šīs pusnodeduša šķūņa kropļo vesela rajona izskatu.

Iejot Strautu ielas № 3 namu pagalmā, tā izskatu bojā lielā būda, ko šeit bez atļaujas uzcēlis pilsonis Kārlis Lēvits. Daudz sanitāriem noteikumiem neatbilstošu, neglītu būdu ir arī Raiņa ielas № 7, 8 pagalmos. Daļa no šīm būdām redzama pat no ielas. Arī Gvardes ielā 6, Sarkanarmijas ielā 44,46 un citur namu pagalmos kropļo šādas būdas. Daudz būdu pašreiz stāv pat tukšas. Tā tas ir, piemēram, Sarkanarmijas ielā 46, kur pilsonis Kesters, kam būda pieder, jau labi sen dzīvo laukos, bet pilsētā tur dzīvokli.

— Vieni paši netiekam galā ar būdu īpašniekiem, bet palīdzēt mums neviens nepalīdz, — visi kā viens sūdzas namu pārvaldnieki. Lūk, bijusi noruna kopā ar sanitāri epidemioloģiskās stacijas darbinieku b. Grīzānu apstaigāt namu pagalmus, apskatīt šīs primitīvās būdas un kur tās rada antisaniārus apstākļus un kropļo pagalmu izskatu, likt tās nojaukt. Taču b. Grīzāns solījumu nav turējis, bet pilsētas izpildu komiteja (priekšsēdētāja b. Mazberga), milicija pilnīgi aizmirsusi, ka arī viņiem uzlikta kontrole par rajona izpildu komitejas lēmuma izpildi.

Tuvojas pavasaris. No daudzām šīm būdām, no kurām daļa pat atrodas tuvu dzīvokļu logiem un durvīm, atkal pacselsies mušu bari. Tāpēc ir pats pēdējais laiks sākt nopietnu „uzbrukumu” šīm būdām. Pilsētas izpildu komitejai, namu pārvaldēm jāparūpējas, lai šo neglīto, antisaniāro būdu vietā namu pagalmos pavasarī iedēstītu košuma krūmus, puķes, iekārtotu bērnu rotaļu laukumus, iedzīvotāju atpūtas stūrīšus.

V. Kļava

MUMS RAKSTA

Siknaudai jābūt

Šā gada 10. janvārī ierados Kuldīgas sakaru kantorī, lai pieteiktu tālruni. Man vajadzēja maksāt par sarunu 60 kapeikas. Pasniedzu 3 rubļus, bet sarunas pierakstītāja b. Zagorskā atteicās naudu ņemt, jo neesot sīknaudas, ko atdot, lai ejot uz veikalu un izmai-

not. Neatlika nekas cits, kā pastaigāt pa veikaliem un izmainīt 3 rubļus.

Vai tiešām Sakaru kantorī nav iespējams ieviest tādu kārtību, ka naudu var izmainīt turpat sarunu vietā un nevajadzētu staigāt pa veikaliem?

A. Einriks

Ar laiviņu ielaidos...

20. janvāris. Lisenko vārdā nosauktā kolchoza liellopu novietnē „Dzelmes” dzirdama pasērīga dziesmiņa:

— Ar laiviņu ielaidos! Govis slaukt... Paveram durvis — aktu zē! Brašas meļas ar zābakiem spožiem briem, ka virca šķīst vien. Jā, dikis kas dikis! Abām slaucējām Leimanei un atvietotajai Balodei nākas kā pagājušā ziemā uzspauzt brunciņus un proporcionāli virvas limeņa pieaugumam arvien saīsināt govīm astes, lai nemērcējas.

Jā, un ko gan te izgudrosi? Tiesa, grīdu kūti gan ielika — vismaz drošs pamats zem kājām. Bet pati grīda... klājas ar virvu jau no pagājušā gada septembra.

Un, lūk, ne velti daži kolchoznieki mēdz jokot: — Kā nu „Dzelmes” bez slapjuma... Pats nosaukums prasa dziļumu.

Kaut gan atklātai vēl nekas nav zināms, slaucējas ir tādās domās, ka valde un zootehniķis Roze no „Dzelmes” novietotajam 27 govīm grib izveidot kaut kādu ūdens govju sugu. Kas to lai zin?

Ej nu tieci gudrs, ko šie isti prāto, bet prātīgs cilvēks spriež tā — nav nekāda problēma izvest virvu, ja pašu kolchozā šim nolūkam ir speciāla mašīna, vajaga tikai gribu un izdarību. Un tā vispirms trūkst zootehniķim Rozem un visiem valdes vīriem.

Juris Laidars

Pārcentušies

Centība, bez šaubām, ir laba īpašība. Bet kā noticis ar Rumbas ciema Mičurina vārdā nosauktā kolchoza vadošajiem darbiniekiem? Nav gan zināms, kurš no viņiem isti vainīgs — priekšsēdētājs, rēķinvede vai kāds cits, bet skaidrs ir tas, ka 20. janvārī uz MTS ziņoja, ka kolchoza kuļšana pabeigta. Par to jau, protams, varētu tikai priecāties, ja vien šeit vēl šodien šķūņos nebūtu nekulti graudaugi no vairāk nekā 100 hektāriem. — Pārcentušies nevieta, — jāsaka par šo ziņu devjiem.

E. Akmens

Kā tuksnesī

Sausuma piemeklētos apgabalos ūdens ir reta manta, kādēļ bieži to apdzīvotām vietām plevd no lielāka attāluma. Līdzīga aina jau ilgāku laiku un vēl šodien vērojama arī pie mums Kuldīgā, kaut gan mūsu pilsētu nevarētu dēvēt par sausuma piemeklētu. Katru dienu varam par to pārliecināties pie Līepājas gaļas kombināta Kuldīgas nodaļas desu darbnīcas. Šeit ik dienas divas reizes pilsētas lopkautuves strādnieki speciāli tiek nodarbināti ūdens piegādē, vedot to no lopkautuves cauri visai pilsētai uz desu darbnīcu. Jūs, lasītāji, par to brīnīsieties un jautāsiet, vai tad Līepājas gaļas kombināta Kuldīgas nodaļas desu darbnīca atrodas tuksnesī, ka tur nav ports ceļā no pilsētas lopkautuves uz desu darbnīcu.

Atbilde šeit ir vienkārša — ūdens tur ir gan, tikai nodaļas vadība nerūpējas, lai atjaunotu darbnīcā ūdens sūkni un tā sagādā lielu darbu.

Attēlā: kārtējais ūdens transports ceļā no pilsētas lopkautuves uz desu darbnīcu.

Z. Asums

Sajaukti gada laiki

Tik ne-parastu zemu kā šo rati kāds piedzīvojis. Kad vēl decembrī temperatūra paaugstinājās un saulēdza nedzirdētu skaistli — plus 12°C, pat putni apjuka un āpsī, uzmodušies no zemas miega, izlida

no alām, it kā tuvotos pavasaris.

Tomēr visus, liekas, pārspēja Kuldīgas MTS vadība. Mašīnu un traktoru stacijā ledomājās, ka pēc rudens tūlīt sāksies vasara. Tādēļ MTS skābarības griežs kolchozā „Traktorists” pie „Stariem” jau „sagatavots” zālās masas eksplēšanai.

Taču, kā redzams no foto uzņēmuma, šoreiz — pārrēķinājušies.

Ja straujā temperatūras maiņa un līdz ar to valsts inventāra bojāšanās nav vēl MTS vadību uzmodinājusi no „āpšu miega”, tad cerams to paveiks „Kritikas gaismā”.

R. Dzelkoni

Ja mīli savu darbu...

Tiklīdz partijas Dobeles rajona komitejā vai rajona izpildkomitejā sāk runāt par labākajām cūkkopēm, visi min Imanta Sudmaļa vārdā nosauktā lauksaimniecības arteļa biedres Dorotejas Katlapas vārdu. Godu un cieņu viņa ieguvusi ar pašreizējā darbu.

Pirms četriem gadiem cūkkopība šajā kolchozā bija visvairāk atpalikušā saimniecības nozare. Ienākumus tā nedeva nekādu, bet zaudējumu bija daudz. Viens otrs valdes loceklis ierosināja palielināt govju un samazināt cūku skaitu. Taču tam nepiekrita daudzi kolchoznieki un vispirms Doroteja Katlapa.

— Citos kolchozos cūkkopība dod lielus ienākumus, — kādā sapulcē teica Katlapa, — bet pie mums — zaudējumus. Kāpēc? Tāpēc, ka valde nenodarbojas ar šo jautājumu. Par

cūkkopēm pie mums strādā gadījuma cilvēki.

... Pēc dažām dienām Doroteja pieņēma cūku fermu. Viņa ar lielu mīlestību veica uzticēto darbu. Kopā ar zootehniķi Katlapa sastādīja diennakts barības devas katrai sivēnmātei. Vasaras periodā tās lielā daudzumā saņēma zaļbarību — āboliņu un vīķauzu mistru. Ziemas periodā cūkām izbaroja siena miltus, kartupeļus, sakņaugus un spēkbarību. Kā mineralo papildbarību tām deva pa 40—50 gramam krīta, kaulu miltu un nedaudz vārāmās sāls.

Daudz uzmanības Doroteja Katlapa veltīja sivēnu audzēšanai. Viņa seko, lai pirmajās dienās tie būtu labi paēduši; ja kādai sivēnmātei par maz piena, cūkkope dažus sivēnus pārnēs pie citas sivēnmātes. Divu nedēļu vecumā sivēniem

sāk dot papildus govju pienu un pakāpeniski arī citu barību, piemēram, galda bītes vai burkānus.

Cūkkopes darbs prasa daudz pūļu, bet tā rezultāti ir iepriecinoši. 1954. gadā b. Katlapa no katras sivēnmātes saņēma 16 sivēnu. Nākamajā gadā viņa izaudzēja jau 19 sivēnu no katras sivēnmātes, bet pagājušajā lauksaimniecības gadā Doroteja no divdesmit sivēnmātēm saņēma 488 sivēnus. Cūkkopība deva kolchozam vairāk nekā 400 tūkstošus rubļu ienākuma.

Cūkkopes darbs tiek bagātīgi atalgots. Par 1800 izstrādes dienām viņai aprēķināts 5400 rubļu naudā un divas tonnas labības. Turklāt kā papildmaksu viņai piešķirti 27 sivēni.

F. Kostikovs

Starptautiskais apskats

Jauni ASV agresīvi plāni Tuvajos Austrumos

ASV prezidents Eizenhauers, 5. janvārī runādamas kongresā, izklāstījis amerikāņu ārpolitikas plānu attiecībā ar Tuvo un Vidējo Austrumu zemēm. Šo plānu, kura mērķis ir pakļaut arābu tautas amerikāņu imperialistu jūgam, ārējo presei nokristīja par „Eizenhauera doktrīnu“.

ASV prezidents prasa piešķirt viņam tiesības izmantot pēc paša ieskatiem amerikāņu bruņotos spēkus Tuvajos un Vidējos Austrumos un sniegt šā rajona valstīm tā saukto militāro un ekonomisko „palīdzību“, kas īstenībā kalpo neatkarīgo tautu paverdināšanai.

„Eizenhauera doktrīnas“ patiesie nolūki atklāti 13. janvārī publicētajā TASS paziņojumā. Tajā atzīmēts, ka amerikāņu valdošās aprindas izvirza sev Tuvajos un Vidējos Austrumos acīm redzami savtīģus mērķus. ASV, izmantojama Anglijas un Francijas pozīciju novājināšanai Tuvajos Austrumos pēc neveiksmīgās angļu un franču intervencijas pret Ēģipti, cenšas nodibināt šajā rajonā savu kundzību. „Savienoto Valstu valdība, — teikts paziņojumā, — nākusi klajā ar programmu, kas paredz rupji ASV iejaukšanos arābu valstu lietās līdz pat militārai intervencijai“.

TASS paziņojumā norādīts, ka imperialisti iegūst kolosālu peļņu, ekspluatējot Tuvo Austrumu zemju bagātās naftas atradnes. Tikai 1955. gadā vien amerikāņu un angļu naftas sabiedrības, izmantojot šo zemju naftas krājumus, ie-

guvušas ap 2 miljardi dolaru tīras peļņas. Tieši amerikāņu naftas monopoli interesē dik- tē ASV agresīvo politiku Tuvajos Austrumos.

TASS paziņojumā atmaskots amerikāņu prezidenta apgalvojums, ka arābu zemēm draudot kādas briesmas no PSRS puses. „Padomju Savienībai, — teikts paziņojumā, — atšķirībā no ASV nav nekādu kara bazu vai koncepciju izmantot Amerikas Savienoto Valstu bruņotos spēkus šajā rajonā, var radīt bīstamas sekas un ka visa atbildība par to pilnīgi gulēs uz ASV valdību“.

„Padomju Savienības autoritatīvās aprindās uzskata, — lasāms TASS paziņojumā, — ka ASV valdības plānotie pasākumi Tuvo un Vidējo Austrumu rajonā, kas paredz iespēju izmantot Amerikas Savienoto Valstu bruņotos spēkus šajā rajonā, var radīt bīstamas sekas un ka visa atbildība par to pilnīgi gulēs uz ASV valdību“.

Tuvo Austrumu valstu laikraksti un sabiedriskā doma tāpat kā visas pasaules mieru mīlošās tautas asi nosoda amerikāņu kolonizatoriskos plānus. Šīs valstis noraida „Eizenhauera doktrīnu“ un atbalsta PSRS nostāju, kura kā vienmēr aizstāv visu tautu brīvību un neatkarību. Divu arābu valstu — Sirijas un Jordānijas valdības jau oficiāli noraidījušas „Eizenhauera doktrīnu“.

„Eizenhauera doktrīnas“ īsto dabu labi raksturojusi Sirijas avīze „An-Nur“. „Amerikāņu valdošās aprindas, — raksta šī avīze, — cenšas ar ieroču palīdzību sargāt monopolistiskā kapitāla intereses. Tāpēc

arī Eizenhauers prasa atļaut viņam izmantot amerikāņu karaspēku Tuvajos un Vidējos Austrumos. Agrāk žandarma lomu šajā rajonā izpildīja galvenokārt angļu un franču imperialisti, bet tagad šo lomu uzņemas ASV“. Sudānas Pretimperialistiskās frontes partija publicējusi paziņojumu, kurā kategoriski nosoda „Eizenhauera doktrīnu“. Šajā paziņojumā teikts, ka piedāvātā ekonomiskā „palīdzība“ Tuvo Austrumu tautām ir tikai iegants, ko amerikāņi grib izmantot, lai iespiestos šā rajona valstu ekonomikā, lai iznīcinātu arābu tautu brīvību un neatkarību. „Eizenhauera doktrīna“ ir simtprocentīgi imperialistiska“, raksta Ēģiptes avīze „Aš-Šaab“, izsakot pārliecību, ka šī „doktrīna“ lemta neveiksmei.

Komentētājs Anvars Sadats Kairas avīzē „Al-Gumhuria“ raksta: „Mēs gribētu brīdināt ASV, ka tās dziļi maldās, domādamas, ka to dolāri un tanki palīdzēs tām iegūt šā rajona tautu simpatijas. Tagad šīs tautas vairs nevar ne iekārdināt ar dolāriem, ne iebiedēt ar tankiem“. Sirijas laikraksts „Ar-Rai al-Amm“, komentējot stāvokli Tuvajos Austrumos, atzīmē, ka PSRS ir „lielvalsts, kas atbalsta arābu centienus un viņu atbrīvošanās politiku“.

Vispārējā miera un tautu neatkarības intereses prasa, lai imperialistiskais „Eizenhauera plāns“ tiktu atmaskots un noraidīts.

A. Šatilovs

S P O R T S

Noslēgušās rajona meistarsacīkšu basketbolā pirmā apla sacensības

Rajona meistarsacīkšu basketbolā turpinājums sestdien un svētdien notika vairākas spēles.

Līdzvērtīgi pirmajā puslaikā norisa pirmās vidusskolas II un otrās vidusskolas sieviešu komandu spēle. Ejot puslaika atpūtā, rezultāts bija 22:20 otrās vidusskolas labā. Spēles turpinājumā pirmās vidusskolas II komandas basketbolistēm gan izdodas nedaudz punktu starpību samazināt, bet, atskatot tiesnešu spēles beigu signālam, rezultāts ir 49:40 otrās vidusskolas pārstāvju labā.

Pirmās vidusskolas I komanda cīnās ar Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības basketbolistēm devās bez pamatsastāva spēlētājam E. Kramzakas, R. Eidas un I. Albertas, kas arī stipri atsaucās uz komandas sniegumu. Jau ar spēles pirmajām minūtēm Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības basketbolistes diktē spēles tempu un 8. minūtē rezultāts ir 11:2 pēdējo labā. Turpmākajā spēles gaitā vidusskolniecēm gan izdodas spēli līdzsvarot, tomēr puslaiku ar 17:14 savā labā noslēdz Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības pārstāves. Otrā puslaika sākumā pārsvarā turas Valsts iestāžu darbinieku arodbiedrības basketbolistes, kuras izvirzas 24:15 vadībā. Turpmākajā spēles gaitā, uzrādot slavējamu cīņas gribu, vidusskolnieces panāk vērtīgu 32:26 uzvaru.

„Vulkana“ — pirmās vidusskolas II komandas spēlē piedzīvojis „Vulkana“ basketbolistes noslēdz spēli ar 44:32 uzvaru.

Otrās vidusskolas basketbolistes nespēja uzrādīt nopietnu pretestību pirmās vidusskolas I komandai un piedzīvoja smagu 11:38 zaudējumu.

Pirmās vidusskolas I komandas basketbolisti cīnās ar otrās vidusskolas komandu sāk ar savu otro sastāvu. Puslaiks noslēdzas ar 34:24 pirmās vidusskolas I komandas labā. Otrā puslaikā uz laukuma uzņāk visi pamatsastāva spēlētāji. Tagad nospiedošā pārsvarā pirmās vidusskolas pārstāvji, kuri panāk augstu 91:37 uzvaru.

„Vulkana“ basketbolisti viegli ar 79:57 pieveica otrās vidusskolas pārstāvjus.

Ievērojot otrās vidusskolas un IDA protestus, notika spēle starp otrās vidusskolas — MS un pirmās vidusskolas I — IDA komandām.

Mežsaimniecības basketbolisti, spēlējot bez sava labākā spēlētāja I. Bērziņa, nespēja panākt pārsvaru cīņā ar otrās vidusskolas pārstāvjiem un vēl spēles 35. minūtē rezultāts bija neizšķirts 43:43. Redzot zaudējuma draudus, MS pārstāvji sāk spēlēt enerģiskāk un veiksmīgiem J. Palma metieniem izcīna 54:43 (27:22) uzvaru.

Negadīti smagu 38:69 (18:37) zaudējumu piedzīvoja IDA basketbolisti cīņā ar pirmās vidusskolas I komandu.

Tādējādi noslēgušās pirmā apla spēles. Kā vīriešiem, tā sievietēm neviena zaudējuma nav pirmās vidusskolas I komandai. Sievietēm otrā vietā pagaidām atrodas „Vulkana“ basketbolistes, kuras zaudējušas vienīgi pirmās vidusskolas I komandai. L. Arājs

D. Chrabrovickis, V. Vedņejevs

PA PĒDĀM

(S T A S T S)

(3. turpinājums)

Bet atkal jautājums: kā šie laudis varēja nokļūt trepju telpā, kā spēja iznest nozagtas mantas, ja parādes durvis, pēc lifta vadītājas izteiciena, bija aizslēgtas visu nakti?

Labāk par visiem uz šiem jautājumiem varēja atbildēt Reksis. Nabadziņam klājas pavisam grūti istabā, ko „nekalitgas“ bija padarījis odekolona asā smarža, jebkuru nozīmīgu zaudēja suņa vienīgais ierocis — oza. Toties trepju telpa bija „tīra“ no odekolona. Te nu Reksis bija liekams lietā. Tīcī skaidrībā par visām tīkām viņam pietamajām tuvākajā apkaimē esošajām smaržām, suns izvēlējās galveno un rāvēs noteiktā virzienā...

Pēdas veda pa trepm uz augšu, no stāva uz stāvu, no turienes uz bēniņiem, kur atslēga bija norauta, tad — uz atkritumu vada caurulī. Kādēļ gan viņam ievajadzējās apstāties tieši pie atkritumu caurules? Nejausība? Bet kāpēc tadā gadījumā te ož pēc nāfālina? Lai to sajustu, nevajadzēja nemaz dienesta suņa ožas. Apekatot atkritumu vada caurules iekšpusi, Arkadjevs atrada arī tur nāfālina pēdas. Tagad viss kļuva skaidrs. Droši vien, lai neradītu aizdomas neparedzētas sastapšanās gadījumā, Losevu dzīvokli nolaupītās mantas tika nolaistas lejā pa atkritumu vadu.

Bet pa to laiku Reksis nepaceltīgi vilka pavadītu. Sekodami sunim, operatīvie darbinieki izgāja

caur bēniņiem un nokāpa pa trepm otrā, nama pretējā galā. Šeit lielajās parādes durvis atradās arī ieeja dežurējošā aptiekā, kas bija novietota cokola stāvā. Šīs parādes durvis bija atvērtas visu diennakti. No šejienes Reksis aizveda uz pagrabu, kur atradās mēsiu bedre. No turienes — atkal pagalmā. Te pēdas pārtūka.

Reksis apstājās divus metrus no sienas. Uz asfalta bija neskaids automašīnas krelsā pakalējā riteņu pēdu nospiedums. Tieši te postepa milicis bija pamanijs, ka divi nezināmie bija iestiepuši automašīnā kaut kādus saiņus. Viņš bija meties pie tiem, bet tieši apstūrēti ar šāvienu no neliela attāluma, kas tikai laimīga gadījumā dēļ mesasniedza mērķi. Nākošā mirkli mašīna traucās uz priekšu un pazuda uz šosejas.

Riepa bija veda un nolietota. Vienā vietā, spriežot pēc nospieduma, bija neliels iegriezums. Pēdas nofotografēja. Kad jau kļuva pavisam gaišs, negaidot uzsmaldija veiksmē: apskatot pagalmu, Braicevs pacēla no zemes tukšu pistoles patronas čauli.

3.

Kamēr Braicevs nodarbojās ar atgādījuma vietas apskati, pilsētā gadijās vēl viens notikums.

Ap pusčetriem no rīta ORUD-a ielnants Šulģins, kas dežurēja pie tilta blakus Baltkrēvijas stacijai, ievēroja taksometru, kuram pakalētais lukturītis bija nodzēsts.

Maģiskais milicis svilpiens neiedarbojās: mašīna nesamazināja gaitu. Kamēr Šulģins skrēja uz sa-

vu motociklu, taksometrs pazuda no redzes. Bet posteņa sargs būdā uz tilta tūda nodeva pa telefonu brīdinājumu pa visu līniju: jebkuriem līdzekļiem aizturēt mašīnu. Pie viesnīcas „Sovetskaja“ ORUD-a dežurants staršina Makarkinu meģināja aizsprostot mašīnai ceļu, bet, spēji pagriezies sāņus un tikko neapgāzīs Makarkinu, taksometrs nogriezās uz Begiem un pa šķērslēm izrāvās uz Choroševs šoseju.

Tā astē palika karājoties divi motocikli. Bet taksometrs pazuda aiz likuma... Bet, kad, to vajadami, motocikli arī iegriezās likumā, tad šoseja priekšā jau bija tukša.

Mašīna atrada aiz kāda no trīstāvu namiem, kas iziet uz Choroševs šoseju. Krelsaļs vēja aizsargstikls bija sasists. Numurs zīmē bija pazudusi.

Kādas Maskavas kriminālizeklelēšanas nodaļas priekšnieks Ivans Iljičs Severcevs atbrauca uz darbu agri no rīta. No dažādo pagājušās nakts notikumu saraksta viņš izraudzīja tos, kas, kā viņam likās, bija īpašas uzmanības cēlni: uzbrukums šoferam Šutovam, zādzība Kaširas šosejā un atrastā mašīna Choroševs šosejā. Šiem notikumiem bija kaut kāds sakars: visos gadījumos figurēja automašīnas, bet divos — šaujamie ieroči. Tomēr tā varēja būt arī sagadīšanās.

Pulkvedis Severcevs, nozīmējis pulksten 12.00 nodaļas operatīvo līdzstrādnieku apspriedi, izbrauca uz Choroševs šoseju.

Ivans Iljičs sasveicinājās ar milicijas seržantu un nestelgdamies uzsāka mašīnas apskati. Viņš neatrada uz tās nekādas pēdas no belzīnēm. Kāpēc gan tadā gadījumā ir bojāts vēja aizsargstikls? Severcevs konstatēja, ka tas ir sasists ar cietu, smagu priekšmetu un siltens ir nācis no ārpuses. Apskatot stikla drumslas, Severcevs atrada uz vienas no tām trīs pirkstu nospiedumus.

Bez ceturkšņa desmitos no caurlaižu biroja Sergejam Vasiljevičam Braicevam paziņoja, ka pie viņa atbraucis inženieris Losevs.

Losevs bija vecā, apvalkāta silta jakā, salāpītās biksēs, gumijas zābakos — neviena neapstiprinātā, bet vispārāzītā Maskavas makšķernieka formā.

Lūk, kā redzat, viss te — pliks un nabags kā vanags, — teica viņš nogurušā balsi un atlaidās uz krēsla. Pēc tam Losevs sāka runāt, steidzīgi ridams vārdus, it kā baidīdamies, ka nepaspēs visu izrunāt līdz galam.

Sergejs Vasiljevičs uzmanīgi klausījās, nepārraukdams Losevu. Braicevs bija atspiedies pret krēsla atzveltni, jautājumus neuzdeva un neko neatzīmēja.

Pēc tam Braicevs uzsāka pamatīgu nopratināšanu. Bet, lai arī kā viņš ar Losevu nenopemās, pēdējais nekā nevarēja atcerēties, kurš, atskaitot kaimiņus, pie kuriem aizpūmies villi, varētu zināt par to, ka Losevs, aizbraucis uz Irtrinskas ūdenskrātuvi.

Kad Braicevs jau gribēja izbeigt šo bezauglīgo sarunu, viņam pēkšņi galvā ievārs jauna doma

— Pagaidiet, pagaidiet, — viņš lejautājās, — vai šie jūsu masveidīgie spīningisti izbraukumi notiek regulāri?

— Nē, — atbildēja Losevs, — sa-

mērā reti. Piemēram, šīnā gadījumā lēmumu pieņēma sekcijas sa-pulce.

— Un tur jūs, visiem dzirdot, teicāt, ka šīnā pasākumā vēlaties piedalīties?

— Jā. Bet kāda tam nozīme?

— Izšķīroša, — piebilda Braicevs.

Šīnā momentā atvērsās kabineta durvis, un Severceva palīgs atgādāja, ka Braicevu gaida sanāksmē pie pulkveža.

Kad Braicevs iegāja Severceva kabinetā, apspriede jau bija sākusies. Ziņoja zinātniski tehniskās nodaļas pārstāvis Pāvels Petrovičs Arkadjevs. Viņš raportēja par ekspertīzē iegūtajiem materiāliem.

Izdarot uz Losevu dzīvokļa parketa atrastās asins analīzi, konstatēts, ka tās ir cilvēka un klasificējamais II grupā.

Ballistikā ekspertīze nosaka, ka pagalmā atrastā čaulīte izšauta no 1933. gada izlaiduma „TT“ sistēmas pistoles.

Tālāk. Automašīnas „Pobeda“ rlepu nospiedumi, kas atrasti uz Choroševs šosejas, sakrīt ar nospiedumiem, kas nofotografēti zādzības vietā. Tā pati nodilusi gumija, tā pati plaisa.

Valsts autoinspekcijas pārstāvis paziņoja, ka numurs „EŽ-22-08“, ko atzīmējis milicijas postenis, bija izdots galvaspilsētas sestā taksometru parka vīglajai automašīnai „Pobeda“.

Kas attiecas uz pirkstu nospiedumiem, kas saskatīti uz izestā vēdloga stikla šķembas, tad vēl bijis par maz laika, lai daktiloskopiskais sektors noteiktu to piederību.

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms